

Written by - முனவைவர் கரோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ் த்துறை, கும்ரகூர் பன்முகக் கலை, அறிவியல் கல்லரி, கரோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

வழக் காறுகளபைப் பற்றிய வழக் காறுகள் என்ற சொல்லாட்சி கர்ந்து நோக்கத்தக்கது. வழக் காற்றினகைக் குறிக் கும் சொற்கள், சொல்லிலிருந்து உருவான வழக் காறுகள் என்ற இருநிலகைளில் நோக்கும் போது பெரும்பான்மையான சொற்கள் வழக் காற்றிலிருந்து கிளதைத் தவயாகும். வழக் காறுகளின் ஆன்மா என்பது நிகழ்த்துதல் மற்றும் இயங்குதலில் உறகைின்றது. சொல் வழக் குகளும் அதன் நிலபேறில் தான் உயிர்த்திருக்கின்றன. சொல்லோடு தொடர்புடைய பண்பாடும், வழக் காறுகளும் அச்சொல்லின் நிலபேற்றிற்கு அடிப்படையானவை. சயல்தன்மகைக் கொண்ட வழக் காறுகளைக் குறிக் கும் சொற்கள் தகவம்பைப்பு, சமிகம், மரபு, மொழி, பண்பாடு போன்றவற்றின் தனமயினகைக் கணிக் கும், ஊகிக் கும் ஆவணமாகத் திகழ்கின்றன. ஒரு வழக் காற்றிலிருந்து கிளதைத் த பல வழக் காறுகள் ஒரு சமிகத்தின் வழக் காற்றுச் சமெழுகைக் கும், மொழியாக் கத்திற்கும் அடிப்படையானவயாகவும் திகழ்கின்றன.

நீலகிரியின் குடிகளான படகர்கள் யுனெஸ்கோவால் உலகப் பர்வகுடிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்கு இயற்கயைமலிமககக் கொண்ட உருவான, இயற்கயைப் பணைக் கட்டிய அவர்களின் வழக் காறுகள் அடிப்படையான காரணங்களாகும். பர்விகக் குடிகள் என்ற அங்கீகார நிலயில் இயற்கைப் புரிதலும், இயற்கை வாழ்வும் இன்றியமயான க்றுகளாகும். படகர்களிடயே வழக் கிலிருக்கும் “சகேக் கெமுட்டோது” எனும் வழக் காறு இயற்கை, தகவம்பைப்பு, பண்பாடு, இயங்கியல், சடங்கியல், நம்பிக்கை, உணர்வுகள் என்ற பலவறே க்றுகளை உள்ளடக்கியது. இந்த வழக் காற்றின் தோற்றம் மற்றும் தனமயினநாடிச்சில் வது இந்த வழக் காற்றோடு இணைத் த பலவறே வழக் காறுகளைக் காண்டறிவதற்கும், அதன் வழி இம்மககளின் மரபு மற்றும் பண்பாடுச் சார்ந்த க்றுகளை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக அமயையும்.

ஊர்ஊர் -

“சகேக் கெமுட்டோது” என்ற இந்த வழக்கின் பெயரினை ஆய்வது அதன் தனமயினகை அறிந்துகொள்வதற்கான அடிப்படைக் க்றாகும். இந்தப் பெயரியல் ஆய்வினகைக் கொண்டே இச்சடங்கின் காரணகாரிய க்றுகளை நாம் அறுதியிடலாம். மலேம இவ்வழக் கு சொல்லிலிருந்து கிளதைத் ததா?, வழக் கிலிருந்து கிளதைத் தா? என்ற தளிவிற்கும் வரலாம்.

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, கும்ரகூர் பன்முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

“சகே கெ” என்ற சொல்லின் வரே ச சொல் “சே” என பதாகும் . இந் தச “சே” என பது படகர் களிடயே ஓரெழுத்து ஓர்மொழியாகவும் விளங் குகின்றது. இது மூழை, செல் , சமெம்மை என்ற பொருட்களைக் குறிக்கின்றது. “சேயோட ஆக்கு” என்ற தொடர் ஓன்றை மூழையாக இடும் என்று படகமொழியில் பொருள் படுகின்றது. அதேபோல் “சே மாடும்” என்ற படகச் சொல் ஓன்றை சமெம்மைப் படுத்து என்ற பொருள் தருகின்றது. இந் தச “சே” என பதற்கு எதிர் வாக “ஹே” என சொல் விளங் குகின்றது. இது பகூத்தல் என பதகைக் குறிக்கின்றது. “ஹே ஆக்கு” என்றால் பகூதியாக்கு என்று பொருள் . மூழைகையும் பகூதிக் குமான ஓரெழுத்து ஓர்மொழி இன்றும் வழக்கொழியாமல் வழங் கப்பெற்று வருவது இம் மொழியின் தனெம்மைக் குத் தகக் சான்றாகும் . படகர்களின் பலபொருள் குறித்த ஓரெழுத்து ஓர்மொழியான “சே” என்ற சொல்லின் தனெம்மையை நோக்கிப் பயணிப்பது நம் எடும்பொருளின் தனெம்மையைக் கண்டறிவதற்கான அடிப்படையாகும் .

“சே” என்ற சொல்லின் வழக்குநிலையைத் தனெம்மையான சங்க இலக்கியத்தில் நோக்கும் போது ‘அம் பு’ (நற்றிணை 13 – 4), ‘உயர் வு’ (பரிபாடல் 8 – 104), ‘எருது’ (கலி 105 -18), கபடும் (நற்றிணை 276 – 6) ‘சிவப் பு’ (நற்றிணை 13 – 4, 31 – 2, 359 – 1, கலித்தொகை 105 – 18), ‘தொலைவு’ (சிறுபாணாற்றுப்படம், 3) என்ற பல பொருட்களில் கையாளப் பட்டுள்ளது. இந் தப் பொருள் நிலையோடும் படகர்களின் சொல் வழக்கின் நோக்குகையில் நிலம் மற்றும் சமூல் தொடர்பான சில கபற்களோடும் பொருந் துவதகை காணலாம் . மொழியின் தோற்றக் கபறில் நிலம் மற்றும் சமூலின் தாக் கங் கள் இன்றியமையானதாகும் . இத் தாக் கங் கள் நோக்கிய புலனறிவாக் கமே மொழியாக் கத்தின் அடிப்படையாகும் .

“சே” என பதகை அடியாகக் கொண்டும் ஆக் கப் பட்டுள்ள பெரும்பான்மையான படகச் சொற்கள் நிலத்தின் சமூலின் அடிப்படையிலானதாக விளங் குகின்றது. “இயற்கை, நிலம் , பொழுது, செயல் . இயக்கம் போன்றவையே மனித மனதில் கருத் தமவைக்கத்திற்கும் மொழி உருவாக் கத்திற்கும் அடிப்படையாகிறது” என்கிறார் மொழியியலறிஞர் ஊட் ஸ் . படகர்கள் வாழ்கின்ற நீ லகிரியின் சமூலோடும் நோக்கும் போது “சே” எனும் சங்கசொல் உணர்த்தும் உயர் வு, சிவப் பு என்ற பொருள்களோடும் படகர்களின் ‘சே’ என்ற சொல்லின் நுண்பொருளை பொருத் தலாம் . “சே” என அநிலையினின்று கிளதைத் த “சகே கெ” என்ற சொல்லும் மறே காண் நுண்பொருள்களோடும் பொருந் திநிற்கின்றது. மலேமும் ‘சே’ இன் அடியினின்று கிளதைத் த, சமூலோடும் தொடர்புடைய “சகே கெ, சபே பபெ, சபே பபே, சகெ” ஆகிய சொற்களும் இந் நிலையுடதைத் ததாகும் . இச் சொற்களின் பொருள் நிலையும் சங்க இலக்கிய நிலையோடும் பொருந் திநிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறா, கும்ரகூர் பன் முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

மிகுந்த, வயெய்னோனின் கதிர மிகுந்த வயெயில் (பிசிலு – வயெயில்) அடிக் கின் றது) என்ற சொல் வழக்கு இருப்பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகும். அதாவது முதலில் சிறப்புப் பெயரினயையும் அதனைத் தொடர்ந்து பொதுப்பெயரினயையும் கொண்டுவரும் இருப்பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையின் இலக்கணம் படகமொழிக்கும் பொருந்தி வருகின்றது.

வயெயிலை பொதுநிலையில் படகர்கள் 'பிசிலு' என்றழைக்கின்றனர். 'காங்கெ' என்பது கடும் வயெயிலைக் குறிக்கின்ற சிறப்புச் சொல்லாகும். ஆனால் நெருப்பின் நிலையில் வரும்போது "காங்கெ ஊதர்" (எரியும் நெருப்பிலிருந்து பெரும் அனல் வீ சுகின்றது) என்று இந்தக் 'காங்கெயைக்' குறிக்கின்றனர். 'காங்கெ கிச்சு' (அனல் வீ சும் நெருப்பு) என்று அவர்கள் சொல்வதில்லை. இது இயற்கைப் பொருளாகும், தம் முயற்சியால் ஆக்கும் பொருளாகும் அவர்கள் அளிக்கின்ற மொழி நிலைசார்ந்த மதிப்பினை விளக்குகின்றது.

"காங்கெ பில்லு" – "காங்கீ ர பில்லு", "காங்கர பில்லு" என்று வானவில்லைக் குறிக்க வழங்கப்படுகின்ற படகச்சொல் அவர்களின் சமூக அறிவிற்கு சிறந்த சான்றாகும். மழைத்துளிகளின் உள்ளாக சரியான ஒளிக்கதிர்கள் செல்வதால் ஒளிப்பிரிகையடைந்து வானவில் உருவாகின்றது. அதுவும் 42 டிகிரி கோணத்தில், 42 டிகிரிக்கு குறைவான செல்சியஸ் வெப்பநிலையில் தான் வானவில் தோன்றுமென்பது அறிவியலாளர்களின் முடிபு.

மழை ஓய்ந்ததும் தோன்றும் தீ டீ ர் வெப்பத்தால் தோன்றும் வில் என்ற நிலையில் "காங்கெ + பில்லு (வில்)" என்றும், காங்கெ + ஈர + பில்லு என்றும் (காங்கெ (மிகை வெப்பம்), "ஈர" மகேத்தில் கருக்கொண்ட மழைத்துளி அல்லது மழைத்துளிக் கருக்கொண்ட காரமகேம்) என்றும் பொருள் தருகின்றது. ஆகவே வயெயிலும் மழையும் கலந்துநிற்க தோன்றும் வில் எனும் பொருளாகக் கின்றது. படகர்களிடம் "காங்கி" எனும் பெண்பால் பெயரூண்டு. அதாவது தகிப்பவள், வானவில்லைப் போன்றவள் என்ற பொருளில் இப்பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. மழைக் கருக்கொண்ட குளிரந்த மகேத்தினை, வானில் மூளத்துவரும் மழைத்துளியை, மழைத்துளி பொருளோடு கொண்ட வினையை "ஈர" என்ற சொல்லில் வழங்கும் படகர்கள் இச்சொல்லைப் பெயரின முன்னொட்டாக சேர்த்தும் வழங்குகின்றனர். படகர்களின் குலதெய்வத்திற்கு "ஈர மாசி" என்று பெயர். அதாவது மழைசமீபக் கொண்ட இவ்வாலகை குளிர விப்பவள், உயிர் பிப்பவள் என்ற பொருளில் இப்பெயர் இவர்களின் குலதெய்வத்திற்கு வழங்கி வருகின்றனர். ஆனால் "காங்கெ", "ஈர" என்பவை ஆண்பாற் பெயர்களாகும் வழங்கப்படுவதில்லை. இது படகர்களின் தாய் வழிச் சமீக மரபின் தாக் கமாக இருக்கலாம்.

புழுக்கத்தினை 'உப்பே' என்றழைக்கின்ற படகர்களிடம் "உப்பெ கிடு", "உப்பெ அக்கிலு" (மரங்கொத்தியின் வகை) என்ற சொல் வழக்குகள் நிலவிவருகின்றன. இவை இயற்கையையும், புலணுணர் வினையும் முன்னிறுத்தி நிலத்தின் கருப்பொருட்களாகும் பெயராக் கியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. புழுக்கத்திற்கான, மழைப்பொழிவிற்கான காலத்தினைக் கணிக்கும் குறியீடுகளாகவும் இச்சொற்கள் விளங்குகின்றன. மறே கண்ட "உப்பெ அக்கிலு" என்ற மரங்கொத்திப் பறவை வருவதை மழைப்பொழிவிற்கான காலமாக இவர்கள் கருதுகின்றனர். இந்தப் பறவைக்கு "முங்காரா அக்கிலு" (முங் - முன், காரா – கார காலம்) என்ற பெயரினயையும் காலத்தின்படையில் இட்டு அழைக்கின்றனர். மழைப்பொழிவிற்கான கார்பரவத்து, அதிலும் முன்கார

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, கும்ரகூர் பன் முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

பர்வத தில் வரூகின் ற பறவகை என் று இதனை அழகை கின் றனர் . இவகைளும் இவர் களின் இயற் கையறிவிற கும் , பூலன்றிவூக கும் தகூந் த சான் றுபகர் கின் றன்.

மறே காண் சொல் வழகக் கூகையெல் லாம் நூகக் கூம்போது “சகே கெ” என பது சிவப் பு, நரூப் பு என பதனோடூ பரூம் தூடர்பூடயைதாக விளங் கூகின் றது. சங் க சொல் லான ‘சகே கை’ என பதற் கூ பூரூளாக மூன் னர் கண்ட பூரூடக் கூள் பூக் கை, தங் கூமிடம் , கபூ, சிவப் பு ஆகிய பூரூடக் கூள் பூகர் களின் ‘சகே கெ’ என ற சொல் லினயைம் அதன் வழகக் கினயைம் பூரூத திக் காண்லாம் . அதற் கூ பூகர் களின் “சகே கெ மூட் டோது” எனும் வழகக் கின்பைப் பற் றி அறிந் தூக் கூள் வது அபிப் படியாகும் .

000000 000000000 -

“சகே கெ மூட் டோது”, “சகெ மூட் டோது” என றழகை கப் பூம் வழகக் கானது பூகர் கள் கூழந் தகைக் கூ மறே கூள் கின் ற தகவமபை பு, மரூத் தூவம் , சடங் கியல் சார் ந் த நிகழ் வாகும் . கூழந் தபை பிறந் த 35 நாடக் கூக் கூப் பிறகூ, அதூவது 37, 38, 39 ஆகிய மபின் று நாடக் கில் இவ் வழகக் கூ மறே கூள் எப் பூகின் றது.

கூழந் தயின் உடல் நரம் பூகையையும் , உறூப் பூகையையும் வலூப் பூத் தூவது, அதன் வலியின்பைப் பூகக் கூவது, சயே மற் றும் தூயிற் கான பறூகாலப் பூதூகாப் பு மற் றும் வரையறை வழகக் கின் மூதல் கட்டத் தினகை கட்டப் பது பூறந் த நூகக் கூக் கூளை அபிப் படியாகக் கூண்டதூக நிகழ் த் தப் பூம் இவ் வழகக் கின் இயங் கியல் , இயக் கியல் மூழூக் கூ இயற் கை மற் றும் சபூலூடன் தூடர்பூடயைன் .

இந் நிகழ் விற கூ நரூப் பு, நீ ர் , வணண் ணெய் ஆகிய மபின் றும் இன் றியமயைன் உறூப் பூரூள் களாகும் . அதிலும் இவ் வழகக் கிற கூரிய நரூப் பினை உரூவாகக் கூவதற் கினை சிறப் பூவிதிகள் உண் டூ. நரூப் பினை உரூவாகக் கூப் பூகர் களின் எல் லா சடங் கூகளிலும் அச் சடங் கிற கூரிய காரண காரியத் தூடூம் , மரபின்பிப் படியிலும் மரங் கள் பயன் பூத் தப் பூகின் றன் . அந் நிலயில் “அதுவெ” (அல் லது) “அந் தூவெ”, “நரூ”, “தவட் டெ,” “மூரந் த”, “மாசிகெ” எனும் இந் தூ மரங் களின் விறகினை இச் சடங் கிற கூ எடூத் தூவர வணண் டூம் . பரூம் பூலூம் பூட் டூப் பூய் கீ ழூ விழூந் திரூக் கூம் இம் மரங் களின் விறகூகையையூ, பூட் டூப் பூன இம் மரத் தின் கட்டகையையூதூன் இவர் கள் இவ் வழகக் கிற கினை கூண்டூவரூவர் . தங் களின் தூவகை காக பசூமயைாக உள்ள மரங் களை இவர் கள் வடெ டூவதில் லை. அவ் வூறூ வடெ டூவதை இவர் கள் பரூம் பூவமாக கரூதூகின் றனர் . இதை “அச் செய் சிகத் ததூ பூப் ப” (அச் செய் – பசூமயைானதை, சிகத் ததூ – சிதைத் ததூ, பூப் – பூவம்) எனும் இவர் களின் சடங் கார் ந் த சொல் வழகக் கூற றின் பூறப் பூரூளூன் று விளகக் கூகின் றது.

இச் சடங் கின் மபின் று நாடக் கூக் கூம் தூவையான விறகூகளை மூன் கபூட் பியூ கூண்டூவந் தூ அவர் களின் இல் லங் களில் சகூரித் தூ வதை திரூப் பர் . அதை வடெயிலிலும் , விறகூப் பின் அரூகிலும் வதைத் தூ வடெ மயைப் பூடி அக் கூச் சிகளை மலூம் பக் கூவப் பூத் தூவார் கள் . விறகூகளை இவர் கள் “சகே கெ” என றழகை கின் றனர் . நரூன் கூச் சிகளைச் ‘சபெப் பெ’ என று அழகை கின் றனர் . ஓன் றின் பிபிமானத் தினை வலூவாகக் கூ தூணயைாக இணகைக் கூக் கூச் சியினைச் “சபெப் பெ” என றழகை கின் றனர் . நிலத் தில் விளைந் திரூக் கூம் அவரகைக் கூபூப் பூர் வதற் காக நரூன் கூச் சியை நூகின் ற இவர் களின் வலூண் வழகக் கினை “சபெப் பெ சகெ க் கோது” (நரூன் கூச் சியை நூவது) என கின் றனர் . பிபியூடன் பூரூத் தப் பூட் கரூவியை நன் றாக இணகைக் கூ உள்ளிடூக் கில் சிறிய

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ் த்துறாை, குமரகுரு பன் முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

அணதை ததயும பக குவமாய த்துடாகுின றனர .

அங்கங் கள் முழுவதயும த்துடாகு முடித்ததும் குழந்தயைப பருத்தித் துணியில் சூறறி, குழந்தகை கு நன கு வியர் க்கும வரமார ப்டு அணதை து வதை திருந்து, பிறகு மலெ லியப் பருத்தி துணியால் குழந்தயைின் உடலை இலகோசாக துடதை த்துடப்பர் . நிறவைக குழந்தயைதை தாயிடம் குடாகு து தாய ப்பால் குடாகு கச சயெ து, தாய க்கும சயே க்கும வியர் க்கும பி வகெ கயான சழலில் இருத்தி அவர் களை உறங்கவைப் பார கள் .

குழந்தயைின் அங்கங் கள் வலிமயைடயைவும், குழந்தை நன கு வளரவும், அதன் பிபிப்புகள் நீ ங்கவும், எலும்புகள் மற றும் மட்டகுகள் வலுப்பறெவும்;; நீ லகிரியின் தகவமபை பிற கான மரபுசார ந்த சயெல் பாடாகவும் இந்த மறாை மறே குளாள் எப்படுகி் றது. நீ லகிரி ப்டுன ற குளிர் ப்பிரதசேங் களில் குழந்தகைளை அதிகமாக தாக கும காது, ககைால், மட்டகு மற றும் மார்பு ப்டுன ற வலிகள் நரோமல் இருப்பதற காகவும் இதனை சயெல் ப்டுத் துகி் றனர . மலேும் குழந்தகை கு வலுவும் அதே நிலயைில் புத்துணர் வும் இதனால் ஏற ப்டும் .

இந்த வழக்கி் றகி் று மலேும் சில விதிமுறகைளயைும் கயாளுகி் றனர . அவயானவை,

குழந்தபை பிறந்த 40 நாட்களாகு குள் இதை மறே குளாள் வணே டும் .

த்டுடர ந்து மி் று நாட்கள், மாலநை நரேத்தில் இதை மறே குளாள் வணே டும் . த்டுடர ந்து மி் று நாட்களும் ஓரே நபர் இந்தச சடங் கினை மறே குளாள் லாம் . ஆனால் தவிர க் கவியலாத சழலில் மறாநாள் த்டுடரவியவில் லயைனில் வறே நபரயைும் ஈடப்டுத் தலாம் . ஆனால் இவ வழக்கினை மறே குளாள் ளும் மி் றுநாட்கள் இச சடங் கி் றகி் று தனி உடயைினயைும், அடுத் துத் த நாட்களாகு கு மாற றுடகைளயைும் அணிய வணே டும் . அதபேல தாயும் சயேும் அடுத் துத் த நாள் வறே உடகைளை அணியவணே டும் .

தினமும் காலயைில் குழந்தயைகை குளிப்பாட்டுவத்டு இதை மறே குளாள் வதற கு முன்பும் குழந்தயைகை குளிப்பாட்ட வணே டும் . ஓராசிலர் இவ வழக்கு முடியும் வரம காலயைில் குழந்தயைகை குளிப்பாட்டுவதில் லை. இந்தக் கறினை இரண்டு வகயைில் நகை கலாம் . ஓன று இந்த நிகழ் விற குப்பிறகு காலயைில் ந்டுநரேம் குழந்தை உறங்கும் என ப்தும், மற றொன று இது மி் று நாள் நிகழும் கட்டப்பாடகுகைக் குடாண்ட த்டுடர நிகழ் வாக அமவைதால், இந்த நிகழ் வினை முடித்ததும் இச சயெலின் நிறவைகவும், மகப்பறே நிற கான முதல் பிநிலயைகை் கடப்பதன் குறியீ டாகவும் தாய் மற றும் சயே க்கு காலயைில் நீ ராட்குகி் றனர . இதை “த்டுடநீ ரு” (த்டுடட - பரெய, சிறப்புவாய ந்த, மரபார ந்த, நீ ர் - தணை ர்) என கி் றனர . ஆனால் இவ வழக்கினை மறே குடாண்ட பிறகு சயேகை் குளிப்பாட்டக் கட்டாது. அதபேல இச சடங் கு முடியும் வரயைிலும் தாய் நீ ராட்கு கட்டாது என ற விலக் கினையும் கட்டமதைத் துள் ளனர . வணே ணயெ் ப்டுன ற குழப்பபுடபை் ப்டுடகுகைதை தீ ண்பிவிட்டு புறத்தே சனே றால் தீ யக் காற று தீ ண்பிவிட்டும் என ப்து படகர கினை் நம்பிக் கயாகும் . எனவதே தாய், சயே, இவ வழக்கினை நிகழ் த்துபவர இம் மி் வரும் இவ வழக்கு நிறவைுறும் மி் றுநாட்கள் வரவை் ட்பினவைிட்டு வளெயறேக் கட்டாது. சமயைலறயைின் மி் லயைில்யே நீ ராடுவதற கான “பிள எல்” என ற அமபை் பினைப் படகர கள்

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, குமரகுரு பன் முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

அமதை தீர்ப்பு பார கள் . இவ் வசதியில் லாதவர கள் கொல லகை குச சனெ று நீ ரடிவரமு சபீழல் உள் ளதாலும் தாய் க் கு நீ ராடுவதிலிருந் து விலக் கினை அளிக் கின் றனர் . மரபுநிலையில் இரூந் த இந் தச் சபீழல் இவ் வழக் கின் வழக் காறாக மாறியுள் ளதகை காணலாம் . வபெ பம் நிறைந் த இடத் தில் நீ ண டநரேம் இரூந் துவிட டு தீ டிரனெ று வளெளியில் சலெ லும் பதோது உடலில் ஏற ட்டும் வபெ பநிலை மாற றத் தால் ஏற ட்டும் பாதிப் பை இவர கள் தீ யக் காற று அடித் தாகக் கருதுகின் றனர் . வாந் தி, தலசை ற றுதல் , காய் ச சல் என ற அறிகுறிகளகைக் கொண்ட இந் தப் பாதிப் பினை இவர கள் “காய் ஊவது” (தீ யகாற று அடிப் பது) என்கின் றனர் . எனவடே இந் தப் பாதிப் பு ஏற ட்டுவிடக் கபீடாது எனப் பதால் சிறுநீ ர் , மலம் கழிப் பதற் குக் கபீட தாயை வளெளியில் அனுப் புவதில் லை. இலத் தினுள் ளயே அதற் கான மாற றினை ஏற ட்டுத் தித் தருகின் றனர் .

இவ் வழக் கிற குப் பயன் ட்டுத் துகின் ற துணிகளையெ ல் லாம் சரே த் துவதை து இவ் வழக் கினை முடித் த அடுத் தநாள் தான் துவகைக் க வணெ ட்டும் . அதுவரை அத் துணிகளைத் திண டாகக் கட்டி வதை துவிட வணெ ட்டும் . இதுவும் மறே கண்ட தீ யக் காற றின் பாதிப் பினைத் தவிரப் பதற் கான காப் பாகவும் , சுகாதாரத் திற் கான கபீறாகவும் , இவ் வழக் கார ந் த ஓரூமுகநிலையைக் கட்டமகைக் கும் கபீறாகவும் மறே கொள் ளப் ப்டுகின் றது.

எந் தநிலையிலும் இவ் வழக் கினை இடநிறுத் தக் கபீடாது. இதுநாள் வரையிலும் இவ் வழக் கில் எவரூக் கும் இடையீ று வந் ததில் லை எனப் பது களப் பகுதியில் தகவலர களின் அனுபவப் பகிர் வாக்கும் . தம் முன் னரேர்களையும் , குலதயெ வத் தயையும் அழதை து மறே கொள் ளப் ப்டும் இந் த வழக் கிற கு எந் தத் தடங் கலும் நிகழாது எனப் பது இவர களின் நம் பிக் கையாகும் .

குழந் தைப் பிறந் து இவ் வழக் கு முடியும் வரை பாலுட ட்டும் தாய் மார்க் கள் குழந் தையையே , தாயையே காணவடே , சந் திக் கவடே கபீடாது. கலவியில் ஈடூபட் டரூம் நீ ராடாமல் பாரக் கக் கபீடாது. அவ் வாறு நிகழ் ந் தால் குழந் தகை குப் “பாத் தி ஊலு” என ற ஓரூவிதாமான பாதிப் பு ஏற ட்டும் . தடொடர் அழுகை, பால் உண ணாமலை, வாந் தி பதோன் றவலை இப் பாதிப் பின் அறிகுறிகளாகும் . மகப் பறே றுப் பரூவத் தினைப் படக் கர்கள் ‘பாத் தி’ என று அழகைக் கின் றனர் . இவ் வழக் கோடூ இந் தப் “பாத் தி” எனப் பதின் முதல் நிலைக் கடக் கப் ப்டுகின் றது. பால் கொடூக் கும் தாய் மார்க் களூக் கு இக் குழந் தை நிலையிலிருந் துக் கட்டமகைக் கப் பட் ட விலக் கு முடிக் கப் ப்டும் . தாயும் சயேயும் வளெளியில் சலெ லவும் , பிற தாய் சயே களகைக் காணவூமான நிலைத் தடொடங் கும் . அதுவரை தாயும் சயேயும் வீ ட்டினை விட டு வளெளியில் சலெ லவதில் லை.

இது உடலினை வபெ பமபீட ட்டும் சயெ ல் பாடானதால் அதிகமான வபெ பத் தை ஏற ட்டதற் குரிய ஆதவன் மறநைத் த மாலநை நரேத் தில் மட் டும் தான் இதனை மறே கொள் ள வணெ ட்டும் .

இந் த நாட்களில் தாய் காரம் மிகுந் த உணவூப் பரூரூட்களைத் தவிரக் கவணெ ட்டும் . “பாத் திகெ பயேக் கட்டூ” (பாத் திகெ - மகப் பறே றுப் பரூவத் தில் பயே – வாயலை, கட்டூ) என ற் படக் ப் மூதுமடொழி தாய் தன் சயேக் குப் பாலுட ட்டும் பரூவம் வரை, குறிப் பாக முதல் 6 மாதங் கள் அதிக உவரப் பு, காரப் பு பதோன் ற சுவையினதைத் தவிரக் க வணெ ட்டும் என ற் நலனியல் குறிப் பினை அறிவூறுத் துகின் றது. இக் காலத் தில் காரப் பு மிகுந் த உணவினை உண டால் குழந் தகைக் கு வயிற் றுப் பதோக் கு ஏற ட்டும் .

இந் த மரபார ந் த விதிமுறைகளுடன் இவ் வழக் கம் படக் களால் மறே கொள் ளப் பட் டு

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறா, கும்ரகூர் பன் மூகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

வரூகின் றது.

இயற்கை, நிலம், பொழுது, இயக்கம் எனும் கஃறுகள் அனதைத் தும் இந்தச் சடங்கில் இடம் பெற்றுள் ளது நோக்கத் தக தகது. மலேம் வாழ்களம் சார்ந்த தகவமைப்பிற்கான, தற்காப்பிற்கான கஃறாகவும் இது திகழ்கின்றது. 40 நாட்கள் வரையசீளம் கழந்தகைக்கு நோய்த்தொற்று ஏற்படும் வாய்ப்புகள் அதிகம் இருப்பதால் அதனின்றும் தற்காக்கவும், உடல் அங்கங்களை, நரம்புகளைத் துண்டவும், வண்ணெய் எனும் கொழுப்பினை உடலில், காய்ச்சித்தொட்டு, உடலை வெப்பமற்றி, அங்கங்களை வலுப்படுத்தவும் சிறந்த கஃறாக விளங்கும் படகர்களின் மரபார்ந்த இந்தச் சடங்கு இவர்களின் சிறந்த வழக்காறாகும். உலகமே பொதுமுகத்தில் இருக்கும் இன்றைய நிலையில் தற்காப்பு சார்ந்து, நிலவியல் மற்றும் புறவியல் சமூககாக்க மறே கொள்ளப்படும் படகர்களின் மரபார்ந்த இவ்வழக்காறு நோக்கத்தகத்தாகும்.

மலிகதைத் தன்மையும், நன்கு தணலாகி நிலகைக்கும்; மரவிறகுகளைக் கொண்டு இவ்வழக்கினை நிகழ்த்துவதும், உரிய காலத்ததைத் தரேவசயெவதும், இவ்வழக்கிற்கென்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சமூகம், உணவியல், அறிவியல் அடிப்படையிலான விலக்குகளும் படகர்களின் இயற்கை வாழ்விற்கும், சமூகநிலைகூமான தக்க சான்றாகும். இவ்வழக்கினை மறே கொள்ளும் காலத்திலே உடையார்ந்தும், வெளியில் சலெவதார்ந்தும், கழந்தயைத் தொடுகின்ற முறையார்ந்தும் ஏற்படும் தொற்றினைத் தவிரக்கக் கஃடிய அறிவியல் கஃறுகள் இம் முறையில் விரவியுள்ளன. வெந்நீரினைத் தொட்டு பிறகு வண்ணெயினதைத் தொடுவது, கழந்தயை அங்கத்ததைத் தொட்டதும் மீண்டும் வெந்நீரினைத் தொட்டு வண்ணெயினதைத் தொடுவதுமான இந்தச் செயல்பாடு சிறந்த மருந்தியல் கஃறாகும். இத்தகும் முறையினை எண்ணெய் உறகைக்கும் முறையாக ஆசாரக்கோவைநில வலியுறுத்துகின்றது. கழந்தை பராமறிப்பினைச் சமீமயைக் மறே கொள்ளும் முதிர்ந்த, இயற்கையோடு இணைந்த பண்பாட்டு நிலையும் இதன் வழி வெளிப்படுகின்றது.

இந்தச் சடங்கின் நோக்கம் மற்றும் இயக்கநிலையோடு நோக்கும் போது ஐந்து மரங்களின் 'சகேக்களை' (கூச்சிகளை) கொண்டு நெருப்பினை உருவாக்காதல்.

சிவப்பு வண்ணங்கொண்டு தகித்திரியும் தணலில் கையில் தொட்ட வெண்ணெயைக் காய்ச்சித் தொடுதல்.

கன்னறிரியும் தணலில் வெளிப்படும் வெக்கையைப் பிடித்து கழந்தகைக்குக் கடத்துவது.

கூளிர்நிலமாகிய நீலகிரியில் தாயும் சயேம் உறங்குவதற்கான, சயேக கூளிர்லிருந்து காப்பதற்கான வெப்பமான சமூகலை அமதைத் துதரூதல்.

என்ற நான்கு கஃறுகளோடும் பரூபொருள் மற்றும் நுண்பொருள் நிலையோடு பொருந்தும் படகர்களின் 'சகேக்கெழுத்து, சகேக்கெழுத்து, சகேக்கெழுத்து, சகேக்கெழுத்து' என்ற நான்கு பெயர்கள்கைக் கொண்டுள்ள படகர்களின் இவ்வழக்கூச்சங்கச் சொல்லான 'சே' என்பதின் சொற்பொருளான சிவப்பு என்பதனோடும் (மலே 2), அம்புப்போன்ற நரோன கூச்சி (மலே 1), உயர்வு (மலே 1-4) என்ற பொருண்மைகளோடும் நுண்பொருள் நிலையில் பொருந்தி வருவதைக் காணலாம்.

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, கும்ரகூர் பன் முகக் கலை, அறிவியல் கல் லரி, கோயமுத்தூர் -

Thursday, 26 November 2020 00:15 - Last Updated Thursday, 26 November 2020 00:22

“சகே கை” என ற சலால் லின் பரூண் மை அபிப படயில் நகே ககும் பகே து படக கை, தங் கும்மிடம் , கப்டு, சிவப் பு என பதனுடனும் பரூந் தி வரூகின் றது. காளிர் நிறைந் த மலபைப் பகூதியில் தங் குவதற கூரிய, புறந் தினும் வபெப் பம் கப்டடப் பட்ட ஏற ற இடம் , அதிலும் தாய் , சயே பணுதலுக் கான ஏற ற இடமும் , சபூலும் என ற நிலயில் இது தங் கும்மிடம் , கப்டு என ற நிலயில் ஓத் துப் பகேகின் றது.

“சகெ மடா” என ற சலால் லொன று சபூலே று என ற பரூளில் படகர் களிடம் வழக் கிலுள் ளது. எல் லா பரூவநிலகைளிலும் நீ லகிரியின் காளிர் மிகுந் த இரவூநரேம் வபெப் பத் தகேடூ உறயைவணே டிய சபூலுக் ககொண்டதாகவே அமயும் . அதிலும் கூறிப் பாக உறபைப் பனிக் காலங் களில் இந் த வகெக் கை என பது கப்டுதலாக இரூந் தால் மட டுமே இரவில் நல் ல உறக் கத் தினை அடயைவியலும் .

இரவூநரேத் தில் அதிகம் உணப் பது ஆரகே கியமன று என ற சபூலு நீ லகிரி படகர் களிடம் வறேபடூகின் றது. இரவில் வயிறூநிறயை உண்டால் மட டுமே ஆழ் ந் த உறக் கத் தினை ஏய் தமூபியும் என ற உணர் வு பண்டூதொட டு நிலகிரியில் நிலவிவரூமொன றாகும் . நல் ல உறக் கமே நாளயை கடும் பணிக் கும் , ஆரகே கியத் திற் கும் விதயாகும் என ற பூரிதல் படகர் களிடம் கப்டுதலாக உண்டூ. எனவே தற் காப் பிற் கும் , நல் லுறக் கத் திற் கும் இரவில் உறங் கும்மிடம் வபெப் பம் மிகுந் ததாக இரூக் க வணே டிய சபூலியல் அவசியத் தினயும் படர் கள் உணர் ந் தவர் கள் . எனவே படகர் களின் வீ டமபைப் பும்கப்டு காளிரிலிரூந் து தற் காத் துக் கொள் வதற கூரிய கூறூகலான முன் வாசலகைக் ககொண்டதாக அமரைந் திரூக் கும் . எனவே “சகெமடா” என பது ந் ரூப் பினகைக் ககொண்டகே , கனமான பகேர் வயைினகைக் ககொண்டகே , கட்டி அணதைத் தகே வபெப் பமறே று என ற பரூளில் அமகைகின் றது.

“சகெ” எனும் வபெப் பத் தினை உரூவாக் க துணைநிற்ப்தால் மற் றும் உரூவாக் குவதால் படகர் கள் விறகூகளைச் “சகே கெ” என று அழதைத் திரூக் கலாம் . கடும் காளிர் நிலவும் பனிப் பிறதசேமான இமயமலகைக் கூ அரூகில் இரூக் கின் ற காடூகளில் வாழ் கின் ற பழங் கூபிகளும் தங் குவதற கூ வசதியாக இரூக் கும் , அதாவது அடூப் பும ந் ரூப் பும இரூக் கின் ற இடத் தினைச் “சகே கெ” என ற இதே சலால் லில் கயைள் வது கூறிப் பிடத் தக கது. அங் கும் “சகே கெ” என பது வகெக் கை என ற சலால் லில் ஆளப் படூகின் றது.

ஓரூ நிலத் தில் வாழும் மக் களின் சலால் லாக் கம் அந் நிலத் தின் சபூலகேடூ தகொடர் புடயைது என பதயையும் , ஓரே சபூலு நிலவூகின் ற வவெ வறே பகூதிகளில் வாழ் கின் ற மக் களின் சபூலு புலனுணர் வு பரூமளவில் ஓப் புமகை உடயைதாக உள் ளதயையும் படகர் களின் “சகே கெ மூட் டகே து” என ற வழக் காறூ விளங் கூகின் றது. ந் ரூப் பின் தன் மகை சிவப் பு நிறத் திற் கூ ஆகியதயையும் , சிவப் பின் தன் மகைக் கறே ப அதசூட் ட, அந் நிலம் சார் ந் த சிவப் புடனான தகொடர் புடயை இயறக் கைக் கபூறூகளின் அபிப் படயில் ஆக் கப் பட்ட சலால் வழக் கூகள் படகமொழியின் சபூலகேடூ கபூபிய ஆக் கத் தினை வவெப் படூத் துகின் றது. மலேம இது படர் களின் படகூ எனும் தனி திரூவிட மொழியின் தகொன் மை மற் றும் வளமயைசைச் சாற றூகின் றது. சங் க இலக் கியத் தின் கூறிஞ் சி நிலம் சார் ந் த சிவப் பு மற் றும் ந் ரூப் புசார் ந் த வழக் காறூகள் சலால் நிலயிலும் , பண் பாட் டு நிலயிலும் நீ லகிரி எனும் கூறிஞ் சி நிலம் வாழ் படகர் களின் வழக் ககேடூ பரூந் தி நிற்ப்து நகே கத் தக கது. “சகே கெ மூட் டகே து” என ற படகர் களின் இயங் கியல் வழக் கூ சலால் நிலயிலும் , பண் பாட் டு நிலயிலும் அறூபடாத தகொன் மயைினயையும் , மரபினயையும் , இயறக் கயைினயையும் , சபூலினயையும்

